

[Pia Kjærsgaard]

pegede nævninge og domsmænd – og det er langt de fleste; det synes jeg også ordførerne har erkendt – ikke er noget, der gavner det demokratiske system.

Så forstår jeg ikke den megen tumult om – det har næsten alle ordførere nævnt – at man skal kunne begære sig fritaget. Det kan man jo i realiteten; selvfølgelig kan man det. Der er jo ingen – uanset hvordan systemet er i dag – der kan tvinge nogen til at være nævninge og domsmænd, hvis de ikke selv ønsker det; der kan være mange undskyldninger, man kan komme med. Men hvorfor i alverden skal man dog ikke tage skridtet fuldt ud og lovfæste, at det er en frivillig sag, og at folk egentlig ikke behøver at føle sig bundet eller at komme med undskyldninger for i enkelte tilfælde at være fritaget for at medvirke i en domsmænds- eller nævningesag? Jeg synes, at det var noget, der burde lovfæstes.

Jeg vil godt understrege, at jeg hilser det velkommen, at SF var interesseret i at diskutere lønkomensationen i udvalget. At det i dag kun er offentligt ansatte, der modtager denne kompensation, bevirker jo altså stadig væk, at kommunalt ansatte socialdemokratiske partimedlemmer er kraftigt overrepræsenteret i forhold til f.eks. selvstændige næringsdrivende og ansatte i den private sektor.

Man har givet udtryk for, at det skulle være almindelige borgere, og det synes jeg det burde være, ganske almindelige borgere – hvis man altså respekterer lægdommersystemet 100 pct. I allerhøjeste fald er det sådan i dag, at man kan sige, at de er repræsentative for befolkningen, men det er desværre ikke mit indtryk, at det er det normale. Jeg mener, at mange afgørelser kan forekomme besynderlige set ud fra en samlet retsopfattelse.

Så har vi hørt, at Socialdemokratiet holder kurser. Jeg må nok indrømme, at jeg stadig væk undrer mig over hr. Ole Espersens første indlæg før frokostpausen. Hr. Ole Espersen fremhævede på den ene side, at det er ganske almindelige mennesker, og på den anden side fremhævede han – jeg ville aldrig have drømt om at komme ind på enkeltpersoner, men det var hr. Ole Espersen, der fremhævede det – at hans egen sekretær i dag medvirkede som domsmand. Jeg må så konkludere, at jeg desværre har ret i det, jeg har sagt om den socialdemokratiske indflydelse på nævninge- og

domsmandssager. Hr. Ole Espersen var så oppe og sige, at der så sandelig også var mange andre end socialdemokratiske partimedlemmer, der deltog i de kurser; ja, det må jeg jo tro på, når hr. Ole Espersen siger det fra Folketingets talerstol.

Jeg vil til slut sige lidt om den partirepræsentation, der er i de forskellige partier. Alle partier er jo utilfredse; så sent som for 14 dage siden indkaldte Det Radikale Venstre samtlige partier til en konference her på Christiansborg, hvor man ledte med lys og lygte efter argumenter for at få flere mennesker ind i de politiske partier. Det er et stort problem for alle partier, og jeg tror, det er et problem, hvad enten det er det store socialdemokrati eller det er et mindre parti. Alle politikere ønsker flere medlemmer til partierne – ikke bare til deres eget parti, men til de politiske partier i almindelighed.

Når vi har den situation i Danmark, at færre og færre melder sig ind i de politiske partier, så bliver det jo igen sådan, at der er færre og færre at vælge imellem i de politiske vælgerforeninger til at medvirke til den slags sager, som vi taler om her i dag, og derfor synes jeg faktisk, at Fremskridtspartiets forslag er ganske udmærket. Jeg er enig i, at man ikke kan gøre alle tilfreds med denne institution, som vi behandler i dag, men jeg tror, at man måske kunne få gjort flere tilfredse ved ikke at lade den partidominerede indflydelse være så stærk, som det fortsat er mit indtryk at den er.

(Kort bemærkning).

Ole Espersen (S):

Jeg kan ikke rigtig nære mig for at komplimentere ordføreren for Fremskridtspartiet for den utrolige ydmyghed, som hun repræsenterer – hvis vi hørte rigtigt – når det blev sagt, at den politiske indblanding er skadelig for den demokratiske proces. Det kan være, jeg hørte forkert, men sådan opfattede jeg det i hvert fald. Det synes jeg er at være for ydmyg, også fra Fremskridtspartiets side.

Så blev det sagt, at de enkelte domsmænd og nævninge – og fru Pia Kjærsgaard har selv været nævning, fremhævede hun – er afhængige af deres partis retsopfattelse.

Nu er det sådan, at nævninge afgør, hvad der er bevist, og hvad der ikke er bevist. Derfor kunne jeg da godt tænke mig at vide, hvad der er Fremskridtspartiets retsopfattelse, og hvad